

הכדורסלנים בתבוסה

תמי ברעמי, ידידתו של אולסי פרי, לא נשארה בארץ. הברותיה סיפרו שהיא נסעה לקלן.

מיכל סילבר, אשתו של הקפטן לו, ישבה מול המירקע בבית הוריה באפקה, לו קולע, ניסתה אמה לעודד את מיכל, שישבה מאופקת ומכוננת בתוך הכורסה. "אני לא מתרגשת", היא ניסתה לשכנע את שאר האורחים בסלון. אך כשהטלפון צילצל ואביה הודיע שהקול מעברו השני של הקו מבקש רק את מיכל, היא הורידה: "אני לא כאן".

מיכל היתה שקועה במישחק. היא לא התייחסה אל הבוטנים שהציעה לה אמה, ולא אל כוסית המשקה. ברגעיה המתח היא לא הוציאה הגה מפיה. היא כוססה את ציפורניה אטיאט, ולא הבחינה שהשמיכה, שאמורה היתה לכסות אותה בערב הקריר, נשמטה ממנה.

הכרוז
רפי גינת נסע לקלן, וגיי סתו, גאולה לוי, מטרבת להאמין שמכבי תחזור לארץ בלי הגביע.

מה אתם עושים!?

מטיח בזעם רון אבידן, כנגד מיקי, ארל ואולסי, ששבו למישחק אחרי המחצית.

אביו - יושבראש הוועדה המיקצועית של מכבי - עוד ישמע מהפרשן הצעיר הערות נוקבות על מישחק הקבוצה, כשהשחקנים יחזרו מקלן. אמו, שלומית, הקפידה לרשום הערות בפנקסה.

שלומית אבידן, אשתו של יושבראש הוועדה המקצועית של מכבי תל-אביב, ישבה בסלון ביתה וליבה ניבא לה רעות. בשנה שעברה ישבו איתה שתי חברות, ואז היתה גם האווירה שונה. אחת מהן חברות היתה אשתו של טדי פינקלשטיין, רופא הקבוצה. מאז נפרדו השניים, וד"ר נורית פינקלשטיין, שאיבדה את עניינה במכבי, לא באה לצפות במישחק יחד עם שלומית.

ארל ויליאמס הירבה להחטיא. ככל ש" החטיא יותר, ניסה להשקיע יותר כוח במישחק ונכשל במבצעי ההתקפה שלו. ידידתו, מריון טיילור, שישבה בסלון חברים בשיכון בבלי, התעניינה לדעת אם נשות שחקנים אחרות נסעו לקלן. כמו נערת-עידוד מיומנת היא קראה ב" קצב: "קדימה מכבי!" כשגופה חולצת טריקו צהובה, שעליה רשום שם הקבוצה. כלב-הזאב הענק של ארל, הומני, קפץ בסלון והפריע לשרון מרטל, אשתו של לבון, שחקן הפועל תל-אביב, לצפות במישחק.

מריון טיילור לא התייאשה, למרות ה" תוצאות המאכזבות שנרשמו על הלוח בקלן. היא ניסתה להצחיק את היושבים

מה קרה לברודי?

שאל בדאגה אורי לוי, חותנו של עוזר המאמן, שהתקשה לבלוע מהמשקה שבכוס. רונית ברודי עודדה את כדורסלני מכבי, בעוד קרן ורו כבר התגעגעו אל אבא ושאלו מתי ישוב הביתה.

בסלון, אך רק היא המשיכה להתמוגג מצחק. "ארל גדול, מכבי תנצח", היא הצהירה בביטחון, והבטיחה שבסוף המישחק עוד ישתו כולם מבקבוק השמפניה השמור במקרר.

45 שניות לפני סיום המישחק הצהירה גאולה לוי, גינתו של רפי גינת, הכרוז הקבוע של מכבי: "הכל עוד פתוח". היא צעקה, בכתה, צחקה והבטיחה כמומחית: "מכבי עוד יכולה לנצח". כשארואסטי הצליח לחטוף כדור, נראתה גאולה כבוי-לעת את לשונה מרוב התרגשות. הוא מסר את הכדור לברקוביץ, שהעבירו ללו סילבר, שהחטיא. המארכת, שהתפתה באותו רגע מהכנת הג'חנזון במטבח, באה במרוצה לסלון ועוד הספיקה לזנוף ב" שופטים.

רלף קליין נראה כמי שעולמו חרב עליו. עוזרו, טל ברודי, ניגש שוב כדי לבדוק את הרישום במזכירות. אמנון אבידן חסס את ארל, שניסה לפרוץ לעבר שולחן-המזכירות. ג'ק צימרמן החטיא מקור-העונשין. ארואסטי צימצם ההפרש, אך ריווה השיב מייד בשתי זריקות עונשין.

יורם ארבל בישר על סיום המישחק. הרחובות היו ריקים. מסביב לכיכר מל-כיישראל החשוכה חנו המש מכוניות טרנוזיט של המישרה, כעשרה אופנועים ועוד שתי משאיות של מישמר-הגבול. לפתע הופיעו מאישם עשרות רבות של לובשי-מדים, עלו על כלי-ריכבם והסתל-קו מהמקום. אף אחד לא בא לחגוג. "זה ממש אסון", פלט האישי שפירק את הרמ"קלים, כשנתר לבדו. **גילה רזין**

ללכת לישון בשעת הלילה המאוחרת. "אבא כן משחק", קראה נורית כעבור כמה דקות, אך למרות זאת, איתי לא התעניין כלל במישחק. הילד בן ה-3, דרש בתוקף שיקריאו לו מסיפורי וולט דיסני.

הודיע איתי ארואסטי, בנו של רכז קבוצת מכבי תל-אביב, הוא רצה שאמו תקריא לו עוד סיפור, ולא הראה כל רצון

אבא לא משחק

אביב, הוא רצה שאמו תקריא לו עוד סיפור, ולא הראה כל רצון